

Sygn. akt III RC 725/17

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 5 września 2018 r.

Sąd Rejonowy w Grudziądzu III Wydział Rodzinny i Nieletnich

w składzie następującym:

Przewodniczący SSR Danuta Szaciłowska

Protokolant st.sekr.sądowy Bożena Szymańska

po rozpoznaniu w dniu 30 sierpnia 2018 r. w Grudziądzu

sprawy z powództwa mał. A. P. (1) dział. przez matkę A. L.

przeciwko A. P. (2)

o alimenty

1. Zasądza od pozwanego A. P. (2) na rzecz mał. A. P. (1) tytułem alimentów po 600 zł miesięcznie za okres od 1.02.2018 r. do 31.08.2018 r. , zaś od 1.09.2018 r. po 550 zł miesięcznie płatne do rąk ustawowego przedstawiciela małoletniego powoda - matki A. L. do dnia 10.-tego każdego miesiąca z góry, z ustawowymi odsetkami w razie zwłoki w płatności poszczególnych kwot.
2. W pozostałym zakresie powództwo oddała.
3. Zasądza od pozwanego na rzecz mał. powoda do rąk jego matki A. L. kwotę 800 zł tytułem części kosztów zastępstwa procesowego.
4. Odstępuje od obciążania pozwanego pozostałą częścią kosztów procesu za I instancję.
5. Wyrokowi w pkt. 1 nadaje rygor natychmiastowej wykonalności.

Sygn. akt III RC 725/17

UZASADNIENIE

Małoletni A. P. (1) , działający przez matkę A. L. wystąpił w dniu 22 listopada 2017r do Sądu Rejonowego w Grudziądzu z powództwem przeciwko ojcu A. P. (2) o alimenty w kwocie po 700 zł miesięcznie.

W uzasadnieniu żądania strona powodowa podniosła ,że koszt utrzymania małoletniego A. P. (1) wynosi 1240 zł zł miesięcznie ,wliczając kwotę 80 zł zużycia mediów w mieszkaniu i 150 zł miesięcznie kosztów letniego i zimowego wypoczynku. Matka powoda jako sprzedawca zarabia 1555 zł brutto miesięcznie a pozwany jest zdrowym ,zdolnym do pracy mężczyzną. /k. 2-4 akt/.

Powód odrębnym pismem przed rozprawa w dniu 8 lutego 2018r wniósł o udzielenie zabezpieczenia w kwocie po 700 zł miesięcznie /k. 15 akt/.

Na rozprawie w dniu 8 lutego 2018r ,na która pozwany nie stawił się A. L. wyjaśniła ,że obecnie nie ma żadnych dochodów i przedłożyła zaświadczenie o statusie bezrobotnej bez prawa do zasiłku. Podała ,że pozwany pracuje w pubie a w styczniu przekazał na utrzymanie syna 700 zł. /k/17 akt/.

Postanowieniem z dnia 8 lutego 2018r Sąd udzielił zabezpieczenia poprzez zobowiązanie A. P. (2) do łożenia tytułem alimentów na rzecz małoletniego A. P. (1) po 600 zł miesięcznie do rąk matki małoletniego powoda ,poczynając od 1 lutego 2018r i oddalił wniosek o udzielenie zabezpieczenia w pozostałym zakresie /k. 18 akt/.

Na kolejnym terminie rozprawy w dniu 29 marca 2018r pozwany uznał powództwo do kwoty po 500 zł miesięcznie. Wyjaśnił ,że nie ma zawodu ,nie ma stałej pracy , choruje na epilepsję , bierze leki. Miał zasilek stały do 2012r a teraz ma III grupę inwalidzką bez świadczeń . Jest udziałowcem spółki , która nie przynosi dochodu i będzie zlikwidowana . Utrzymuje się z dorywczej pracy u brata ,pomaga mu też finansowo matka. Wcześniej w barze zarabiał 1500 zł miesięcznie ,ale bar zlikwidowano . Szuka pracy w G. ,ale ewentualni pracodawcy nie chcą go zatrudniać , widząc jego liczne tatuaże /k.33 akt/.

Pozwany stanowczo nie wyrażał zgody na wyższe niż 500 zł alimenty a strona powodowa stanowczo domagała się alimentów w kwocie 700 zł i w tej sytuacji zawarcie ugody było niemożliwe.

Sąd po przeprowadzeniu postępowania dowodowego ustalił następujący stan faktyczny .

Małoletni A. P. (1) , pochodzący ze związku (...) urodził się (...) ; ojcostwo wobec tego dziecka A. P. (2) uznał w USC w G. w dniu 10.10. 2014r / dowód : odpis aktu urodzenia -k. 8 akt/.

Jest to jedyne dziecko swoich rodziców ,którzy rozstali się po urodzeniu syna a małoletni A. pozostał pod pieczę matki. A. P. (2) ma kontakt z dzieckiem 2-3 razy w tygodniu , nieraz syna u ojca nocuje , pozostaje też pod jego opieką kiedy A. L. idzie do pracy. A. P. (2) przygotowuje wtedy synowi posiłki ,kupuje mu zabawki i odzież a także lekarstwa wskazane przez matkę dziecka. Przy tym nie zawsze te zakupy odpowiadają A. L. ,która zamiast drogich zabawek wolałaby pieniądze na specjalne produkty spożywcze dla dziecka. Również ostatnio A. L. nie przyjęła butów dla małoletniego A. zakupionych przez pozwanego za kwotę 160 zł / takie zdrowotne obuwie dla dziecka kupiła przez internet za kwotę 100 zł / , choć wcześniej wysyłała do A. P. (2) zdjęcie butów jakie dziecko potrzebuje / dowód : zeznania stron -k. 51 ,52 akt , zeznania J. N. -k. 34 akt/.

Małoletni A. P. (1) rozwija się prawidłowo ,ale wymaga specjalistycznego obuwia z uwagi na problem ze stawianiem stóp a nadto ma alergię na pewne pokarmy i wymaga wybiórczej diety. Kapsle dla niego kosztują 90 zł a kartonik mleka ryżowego 10 zł. Dziecko to od września 2018r ma pójść do przedszkola a ponoszone z tego tytułu opłaty będą zależały od tego czy małoletni trafi z listy rezerwowej do przedszkola państwowego za kwotę 200 zł miesięcznie / plus wyżywienie / czy też A. L. umieści go w przedszkolu prywatnym , gdzie cały koszt pobytu dziecka wynosi około 500 zł miesięcznie. Matka małoletniego powoda ,będąca bez zawodu , od połowy grudnia do 1.06. 2018r nie pracowała zarobkowo , zajmowała się synem i pozostawała na utrzymaniu swojej matki . Po ustaleniu obowiązku alimentacyjnego postanowieniem zabezpieczającym roszczenie na małoletniego A. zostało przyznane świadczenie wychowawcze w kwocie 500 zł / z programu 500 +/- . Od 1.06. 2018r odbywa ona staż w zakładzie karnym w G. i otrzymuje z tego tytułu 997,40 zł. brutto miesięcznie A. L. wcześniej pracowała jako sprzedawca a małoletnim powodem w tym czasie zajmowała się jej matka ,siostra lub pozwany . Obecnie takiej pracy nie szuka ,bo już nie chce pracować na zmiany. Ze swoich dochodów A. L. daje matce 150 zł na koszty związane z zamieszkiwaniem w domu jednorodzinnym rodziców , w którym mieszka też jej ojciec i siostra. Ze swoich dochodów opłaca swój telefon i dostęp do internetu / dowód : zeznania A. L. -k. 51 akt/.

A. P. (2) nie ma zawodu i nie wykonuje pracy w oparciu o umowę ; nie jest też zarejestrowany jako poszukujący pracy. Przy tym PUP w G. w okresie 6 miesięcy od wytoczenia powództwa dysponował kilkunastoma ofertami pracy dla osób bez kwalifikacji m.in. pakowacza pieczywa za kwotę 2345 zł brutto miesięcznie , grafika, barmana za kwotę 2100 zł miesięcznie , osoby sprzątającej za taka samą kwotę / dowód : zaświadczenie z PUP -k. 37 akt/.

Pozwany od 11.04. 2017r ma zarejestrowana w (...) spółkę z o.o. o nazwie F. (...) z kapitałem zakładowym 5000 zł / dowód : wyciąg z KRS – k. 25-29 akt /.

A. P. (2) nie ma stałych dochodów . Ima się różnych zajęć m.in. pomaga bratu E. P. w studiu tatuażu w T. . Zarabia tam ok. 700 zł miesięcznie ,przy czym nie wykonuje tatuaży ,gdyż potrzeba do tego zdolności artystycznych ,których pozwany nie ma. E. P. do wykonywania tatuaży przyjął osobę z wyższym wykształceniem plastycznym ; sam takiego wykształcenia nie ma ale zajmuje się tatuowaniem od 8 lat i często pracuje przy tego rodzaju działalności za granicą. E. P. daje bratu pieniądze na zakupy dla małoletniego A.. /dowód: zeznania E. P. -k. 50 akt/.

Pozwany w okresie kiedy pozostawał w związku z A. L. pracował około półtora roku w Niemczech przy tzw. piercingu tj. zakładaniu klientom kolczyków. Tam też ,jak i w Polsce miał wykonane liczne tatuaże na swoim ciele przez znajomych, za które nie płacił. A. P. (2) nie chce wyjeżdżać za granicę do pracy aby nie stracić bliskiego kontaktu z synem. Szukał takiego rodzaju zatrudnienia w pobliżu G. ,ale nie znalazł. Pozwany oprócz dorywczej pracy u brata nieraz wykonuje banery reklamowe. Choruje on na epilepsję i przyjmuje stale leki. W przeszłości miał stwierdzoną częściową niezdolność do pracy z tego tytułu. Pozwany nie ma majątku , nie posiada nawet samochodu ,mieszka z ojcem w mieszkaniu za które czynsz wynosi 380 zł. miesięcznie .Dokłada się do opłat mieszkaniowych tylko wtedy kiedy ma pieniądze. Obecnie płaci po 600 zł na utrzymanie syna zgodnie z postanowieniem Sądu ,ale na ten cel zadłużył się u znajomych /dowód : zeznania A. P. (2) -k. 51 akt/.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie wszystkich wyżej wymienionych dokumentów , załączonych do akt sprawy ,którym dał wiarę z uwagi na ich urzędowy charakter i niepodważaną przez strony wiarygodność.

Sąd oparł swoje ustalenia również na zeznaniach świadków J. N., E. P. i zeznaniach stron ,dając im w pełni wiarę z uwagi na fakt ,że zeznania te są zgodne z zasadami logiki i doświadczenia życiowego i znajdują potwierdzenie w załączonych dokumentach .

Sąd zważył co następuje .

Stosownie do treści art., 133 §1 kodeksu rodzinnego i opiekuńczego /k.r.o./ rodzice obowiązani są do świadczeń alimentacyjnych względem dziecka, które nie jest jeszcze w stanie utrzymać się samodzielnie

W myśl art. art. 135 § 1 k.r.o. zakres świadczeń alimentacyjnych zależy od usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego oraz możliwości zarobkowych zobowiązanego. Przy tym wykonanie obowiązku alimentacyjnego względem niesamodzielnego dziecka może też polegać – w całości lub części - na osobistych staraniach o jego utrzymanie lub wychowanie (art. 135 par 2 k.r.o.).

Zgodnie z praktyką sądowa i doktryną prawniczą usprawiedliwione potrzeby uprawnionego dziecka są oceniane w stosunku do etapu życiowego tego dziecka, przy zestawieniu z zarobkami i majątkowymi możliwościami zobowiązanego rodzica .

Poza tym należy przy interpretacji zakresu obowiązku alimentacyjnego mieć na uwadze treść art.96 k.r.o, w szczególności, że rodzice są obowiązani troszczyć się o fizyczny i duchowy rozwój dziecka i przygotowywać je należycie do pracy dla dobra społeczeństwa, odpowiednio do jego uzdolnień.

Analizując przedmiotowa sprawę w aspekcie powyższych przepisów , Sąd w pierwszej kolejności stwierdził ,że A. P. (1) jest małym dzieckiem , nie posiadającym majątku i nie jest w stanie samodzielnie się utrzymać.

Oceniając potrzeby małoletniego A. , Sąd zauważył ,że dziecko to liczy niecałe cztery lata i w zasadzie rozwija się prawidłowo . Ma alergię na niektóre potrawy ,co wymaga stosowania odpowiedniej diety a nadto stawia krzywo stopy ,co wymaga obuwia korekcyjnego . Te ,obecnie powszechne problemy zdrowotne małych dzieci krajów wysoko rozwiniętych , wymagają zwiększonej troski rodziców i zwiększonych nakładów finansowych . Faktycznie obuwie dla

tego dziecka kosztuje więcej niż obuwie dla dziecka z prawidłowym rozwojem chodu ,ale należy uwzględnić ,że kapci czy butów rodzice nie kupują dziecku co miesiąc. Również dieta wymagająca zastępowania

jajek i mleka innymi produktami o takiej samej wartości odżywczej wiąże się bardziej z wysiłkiem w ułożeniu urozmaiconego jadłospisu dla dziecka niż ze znacznie zwiększonymi wydatkami na żywność.

Małoletni A. dopiero od września 2018r będzie uczęszczał do przedszkola ,co wiąże się z koniecznością ponoszenia jednorazowo istotnej dla miesięcznego budżetu domowego A. L. opłaty ,związanej z kosztami utrzymania syna. Należy jednak zauważyć ,że w opłacie tej mieści się koszt trzech dziennych posiłków dziecka i koszt zajęć edukacyjnych. Nadto pobyt małego A. w przedszkolu umożliwi matce tego dziecka podjęcie pełnoetatowego zajęcia zarobkowego bez konieczności zapewniania na cały czas wykonywania pracy opieki ze strony osób trzecich. A. L. nie ma ,tak jak i ojciec dziecka ,zawodu ale PUP w G. dysponuje ofertami pracy -tak dla mężczyzn jak i kobiet bez zawodu - z wynagrodzeniem co najmniej 2100 zł brutto miesięcznie. Z informacji PUP w/m wynika ,że w okresie kiedy A. L. pozostawała bez pracy były oferty pracy dla sprzątaczek , pomocy kuchennej ,kelnerki szwaczki ,pracownika solarium. Niewykluczone ,że byłyby to prace zmianowe ,ale gdyby pracodawca nie miał możliwości dostosować godzin zatrudnienia do potrzeb pracownicy -matki , A. L. miałaby możliwość korzystać w opiece nad A. z nieodpłatnej pomocy członków rodziny ,w tym pozwanego ,jak to miało miejsce w ubiegłym roku. Pozostawanie przez matkę małego A. powoda na stażu za niecałe 1000 zł brutto miesięcznie jest , niewątpliwie ,wygodne dla A. L. ale też nieadekwatne do jej możliwości zarobkowych ,które ma obowiązek wykorzystywać jako rodzic posiadający z mocy prawa obowiązek alimentacyjny wobec dziecka.

W ocenie Sądu , A. L. realizuje w części ten obowiązek poprzez osobiste starania o utrzymanie i wychowanie syna ,polegający na dbałości o jego bezpieczeństwo ,zdrowie , rozwój ,wyżywienie ,higienę i.t.p.

Należy jednak zauważyć ,że również pozwany ,mając częsty kontakt z synem również w podobny sposób realizuje swój obowiązek alimentacyjny wobec dziecka , choć w mniejszym zakresie niż to czyni matka. A. P. (2) ,dokonując zakupów na rzecz syna ,za własne czy też podarowane przez jego brata pieniądze , przyczynia się do utrzymywania dziecka aczkolwiek pozwany winien uzgadniać z A. P. (3) rodzaj tych zakupów aby nie dochodziło do niepotrzebnego wydawania pieniędzy jak to miało miejsce w przypadku zakupu zdrowotnego obuwia.

Oceniając możliwości płatnicze ojca małego A. powoda Sąd ustalił ,że nie posiada on żadnego majątku i korzysta z pomocy rodziców ,przynajmniej w kwestii mieszkania ,tak zresztą jak ma to miejsce w przypadku matki małego A. powoda.

A. P. (2) nie ma żadnego zawodu i choruje na epilepsję , co - niewątpliwie – ogranicza obszar możliwości zatrudnienia .Pozwany pracuje dorywczo u swojego brata - ,przy czym nie zajmuje się tatuowaniem a tym samym nie jest w stanie zarobić tyle jak jego brat czy artyści plastycy u niego zatrudnieni. A. P. (2) zdobył umiejętności w tzw. piercingu i tym wcześniej zajmował się za granicą . Przyjechał jednak do G. aby uczestniczyć w wychowywaniu syna i ,niewątpliwie ,ma do tego prawo. Z zebranego materiału dowodowego nie wynika aby uzyskiwał on dochody z zarejestrowanej w KRS spółki tym bardziej ,że dochody z tzw. food-tracków są okazjonalne i sezonowe.

Pozwany mógłby jednak podjąć pracę za najniższą pensję krajową , znajdującą się w ofercie PUP taką jak pakowacz pieczywa , pomocnik magazyniera ,osoba sprzątająca czy nawet barman lub grafik komputerowy czym ,jak zeznał , już się zajmował. A. P. (2) co prawda twierdzi ,że szuka pracy samodzielnie , ale nie chcą go zatrudniać z uwagi na jego tatuaże. W ocenie Sądu jednak ,okoliczność ta ,choć niewykluczona , nie może być przez Sąd uwzględniona ,bo A. P. (2) decydując się na tatuowanie wszystkich widocznych części ciała i głowy winien liczyć się z możliwością nieprzychylnego odbioru przez potencjalnych pracodawców poza branżą artystyczną.

W tym stanie rzeczy Sąd uznał ,że kwota 600zł miesięcznie za okres od zabezpieczenia alimentów tj. 1.02. 2018r do 31.08 2018r oraz kwota 550 zł od 1.09. 2018r ,będzie adekwatna do usprawiedliwionych potrzeb małego A. powoda oraz możliwości zarobkowych jego ojca. Sąd przy rozdzieleniu wysokości alimentów miał na uwadze fakt ,że w pierwszym z wymienionych okresów A. L. nie pracowała bądź utrzymywała się z niewielkich pieniędzy

stażowych . Nadto pieniądze zapłacone przez pozwanego ,niewątpliwie zostały już wykorzystane na potrzeby dziecka i zobowiązanie A. L. do zwrotu nadwyżki ograniczyłoby możliwość zaspokojenia bieżących potrzeb A. ,który do przedszkola wymaga stosownego wyposażenia. Od września 2018r A. L. może podjąć pracę ,choćby za najniższą pensję krajową i w ten sposób w nieco większej części finansowo uczestniczyć w alimentacji syna.

Dlatego Sąd na mocy art. 133 § 1 k.r.o. ,135 § 1 i 2 k.r.o orzekł o alimentach w powyższym zakresie i oddalił powództwo jako wygórowane w dalej idącym zakresie.

Rygor natychmiastowej wykonalności w zakresie zasądzonych alimentów Sąd nadał wyrokowi na podstawie art. 333 § 1 pkt 1 k.p.c.

Sąd – na zasadzie art. 102 k.p.c – zasądził od pozwanego na rzecz powoda część kosztów zastępstwa procesowego w kwocie 800 zł i odstąpił od obciążania pozwanego kosztami sądowymi od których uiszczenia powód był zwolniony z uwagi na fakt, iż pozwany uległa żądaniu powoda w części . Ponoszenie przez pozwanego kosztów procesu w całości , przy jego obecnych dochodach , byłoby dla niego nadmiernym obciążeniem finansowym.